

IV. Euskal Soziolinguistika Jardunaldia

SOZIOLINGUISTIKA KLUSTERRAK otsailaren 18rako antolatu du IV. Jardunaldia. Hainbat galdera planteatu ditu Klusterrak hitzaldi, mahai-inguru eta elkarrizketen bidez hausnarketa egin asmoz. Horietako batzuk dira ondokoak: Zein dira euskal soziolinguistikan “irakurrienak”? Nondik elikatzen dira gure euskara teknikariak? Iturri berririk behar al da? Ba al dago maila teorikoan eztabaidarik gaur egun? Besteak beste, Mikel Zalbide *Diglosiaren purgatorioaz* arituko da, eta ondoren Iñaki Martinez de Luna, Paula Kasares eta Estibaliz

Amorrortuk erantzungo diote. Jordi Solé i Camardons soziolinguistak *Imaginació i educació sociolingüística a l'ensenyament* hitzaldia eskainiko du.

Otsail Ostegunak Donapaleun

ZABALIK ELKARTEAREN asmoa da euskaraz aritzeko guneak sortzea eta intentzio horrekin antolatu ditu beste behin Otsaileko Ostegunak. Aurtengoan, Joseba Kamio komunikazio enpresaburu adituak, Joana Etxart zuberotar ikerlari gazteak, Jakes Bortairu Foro Sozialeko eta Oldartzen kolektiboko kideak eta Patri Urkizu irakasleak parte hartu-

ko dute, otsaileko ostegunetan 20:30etik aurrera, Donapaleun.

Hizkuntz eskakizunak XX. mende hasieran

ANTXON NARBAIZAK *Hizkuntz eskakizuna Eibarko Hirian, 1900-1936* lana argitaratu du. XX. mende hasieran langileak hartzeko zer hizkuntz eskakizun egiten zituzten aztertu du Narbaizak eta adierazi nahi izan du nola garai batean ere euskararen alde batzuek borroka egin zuten.

BAHEA

Anjel Lertxundik *El Correo* esanak: “Gaztelaniaz gerta daitekeen moduan, euskaraz hitz egitea ez da ekintza naturala, ahalegin berezia eskatzen du, jarrera zehatza. Gure hizkuntzaren erabileraren ahuldade agerpenez harritzen denak, ondo egingo luke pentsatuko balu euskararen alde egitea ekintza kontzientea dela. Herritar elebakarrak (euskaraz jada ez dago horrelakorik) ez du aukeratzen, ez dago adi, ez du pentsatzen zer hitz egin ezagutzen ez duen batekin mintzatu behar duen bakoitzean. Elebidunari dagokionez, errazagoa da eredu elebakarrera jotzea, euskara jakin arren. Hitz egitea bezain gauza naturala ekintza kontziente bihurtzen da, eta horrela ez bada, erabilerak poliki-poliki azukrea kafean bezala urtzen da. Hain justu, herritar askoren ekintza kontziente horri esker mantentzen da bizirik euskara”.

Sue Swiftek esanak *karrajua.org*en jasoa: “Programetz, ikastaroen epe-mugez, azterketez eta ikasleen estresaz beterik dago EFLren (English as a Foreign Language, ingelesa atzerriko hizkuntza bezala irakastea) mundua, eta sarritan ahazten dugu hor gelatik kanpo mundua dagoela, eta gure ikasleek mundu horretara bideratu behar dutela hizkuntza”.

Honelako albisteak egunero irakurtzeko, jaso hari@DOAN e-postaz: www.argia.com/harpidetza_haria.php

TALAIAN

Itun antisoziala eta antinazionala

Espainiako Gobernuak, CC00-UGT-k eta Patronalak, “Itun soziala” sinatu dute, eta horren bidez erreforma antisozial eta antinazionalak inposatuko dituzte Hego Euskal Herrian. Erreforma antisozialak dira, zeren-eta langileak, langabe eta prekarietatean dauden gazteak eta emakumeak dira krisi hau ordainduko dutenak; finantza sektoreak sortutako krisia da, eta sektore horrek pentsioena moduko erreformak egitea inposatu die zorretan dauden Estatuei, kreditua eta bere interes erakargarriak ordainduko dituztela ziurtatzeko. Gehiago lan egin beharko da pentsio baxuagoa jasotzeko. Erreforma antinazionalak dira, zeren-eta, Hego Euskal Herriaren kasuan, gure ekonomiaz eta babes sozialaren sistemaz erabakitzeke dugun nazio eskubidea erasotzen baitu. Daukagun dependentzia larriagotzen da horrela, Madriletik inposatzen digutelako, gureak diren instituzioetan kudeatu, hitzartu eta erabaki beharko litzatekeen pentsioen sistema.

CC00-UGT, “traidore” deituak izan dira, ez bakarrik beste sindikatuak, baita barne sektoreek ere, eta euren oinarriekin egin beharko dute topo. 65 urtetik gorako jubilazioa ez zutela onartuko zioten horiek, Gobernuaren eta merkatuen helburua “irentsi” dute: 67 urteak, negoziazioan puxtarriak bezala nahi adina salbuespen zenbatu badituzte ere. Beraiek, hortaz, izango dira etorkizuneko pentsionisten pobretzearen eta bazterketa sozialaren arduradun, bereziki emakumeena eta langabe edo prekarietatean dauden gazteena. EAJk itxura guztien arabera, “Itun soziala” babesten badu, ardurari hori bera izango du. Eta gainera, Euskal Herriaren nazio eraikuntzari begira, aukera galduko luke gure ekonomia, gure lan harremanen euskal markoa eta gure babes soziala kudeatuko litzuketen berezko erakundeak aldarrikatzen dituztenen ondoan jartzeko. Beraiek ere izango dute erreforma antisozial eta antinazional horien ardura, “Itun sozial” hori, euskaldun gehienentzako, antisoziala eta antinazionala delako.

Juan Mari Arregi